KARİKATÜR

Oturan kavalye — İn şallah yeni kavalyede
sonra beni unutmazsın!

— Yunanlılar birbirlerini yiyorlarmış...
— Açlık var demişlerdi de inanmamıştık!..

ANKARA MEKTUBU

Davulu acaba hangi Türk sevmez? Davul çalındığı vakit sırtının derisi tatlı tatlı kaşınmayan acaba kaç Türk vardır?

Kendi hesabıma ben davula bayılırım; hem o kadar ki uzakta değil, kulağımın dibinde çalınana bayılırım; zaten davulun sesi yakından daha hoştur. Kim derse ki davulun sesi uzaktan hoş gelir, yalandır. Bu, bir darbımesel için zorla meydana getirilmiş bir espriden başka bir şey değildir.

Davulun çok uzaktan gelen sesi kuru bir pat pattan ve biraz uzaktan gelen sesi de tak taktan ibarettir. Halbuki onun yakın sesi muhteşem ve hoplatıcıdır. Onun tokmaktan çıkan sesinin, kulak zarınızdan pencere camlarına kadar her şeyi bir sarsışı vardır ki lezzetine doyulmaz. Hele ince değneğin yaydığı ses ihtizazı dişlerinizi bile zıngırdatır.

Koca Türk bu âleti kendi yaratılış zevklerine uygun olarak ne güzel seçmiştir ve onu millî günlerinden tutunuz da dinî günlerine varıncaya kadar ehemmiyet verdiği merasimine ne kadar güzel uydurmuştur.

Zurnaya gelince o da bir âlemdir. İnsanın sinirlerini koparıp eline alarak istediği istikamette harekete getiren bu tırmalayıcı seste davulun muhteşem tannâniyetini tamamlıyan ve bu suretle hamasî ve erkekçe nağmeler yaratan bir âlettir.

Durup dururken davul zurnadan bahsedişim manasız değildir. Bunları bayram münasebetile hatırladım. Çünkü bizde her nevi bayramların onlar lâzımı gayri mütariki idiler. Ben onlarsız bayramları pek anlıyamıyorum. Kim ne derse desin, bu, tamamen bizim olan âletleri bilhassa millî günlerimizde yanımızda, kulaklarımızda ve sinirlerimizde görmek isterim. Çünkü bir davul sesinin yaratacağı heyecanı her şiirin, her nutkun yaratamıyacağına kaniim.

Askere giderken tokmak darbesine uydurulan adımlar, pencere camlarının zıngırtısile sahura uyanış, bekçinin davulu ile başlayan bayram merasimi, lezzeti hâlâ dimağımızdan silinmeyen bütün bu günleri kafalarımıza tesbit ediş bakımından davul zurnanın rolleri hiç unutulur mu?..

Anadoluda davul zurna hâlâ salâhiyetle baş mevkii işgal eden musiki âletlerimizdir. Düğün dernekler onlarsız olmaz. Delikanlıları coşturmak, atları dolu dizgin koşturmak için evvelâ onlar rol alır. Güreşlerde pehlivanları hareketlendirmek ve hamlelendirmek için mutlaka davul zurna lâzımdır.

Türk büyük harplerine başlarken, harbi kızıştırırken ve sonra da zaferini ilân ederken onları, onların büyüklerini kullanırdı. Kös adı verilen bu büyük davulların beşi on[illegible] çalındığı vakit sahralar[illegible], kale burçları titrerdi. Hulâsa ben davul sesi istiyorum. Güm güm öten, bu kalın erkek sesini duymak istiyorum. Onun heyecanını istiyorum...

Davul pek tabiî olarak bizim darbımesellerimizde de sık sık geçer; anlayana sivrisinek saz, anlamıyana davul zurna az derler. Tecrübe görmüş kurtlara kös dinlemiş derler...

Bulgarların gaydası, Yunanlının laternası, Rusun tar'ı, İskoçyalının püsküllü gaydası ne ise bizim de davulumuz ve onun peyki zurna da odur.

Davul sesi bir Türk için enerji kaynağıdır. Kırmızı bayrağının gölgesinde ve şefinin arkasında davul sesile heyecanı artan bir Türkün gitmiyeceği erişemiyeceği gaye yoktur. Bak şimdi ben, o sesin hayalinden bile heyecanlıyım.

Zaparta

MÜSAADE BUYURUNUZ!

Her sözün kullanıldığı yere göre değişik mânalar aldığını herkes bilir. Fakat (müsaade buyurunuz) daki mâna zenginliği hiç bir sözde yoktur. İsterseniz bakınız:

Tramvayda:
— Müsaade buyurunuz!
— Destur!. Yoksa ayağına basar, geçerim!.. demektir.

Lokantada:
— Müsaade buyurunuz!
— Haydi, bir an evvel şu garsonu sav, yoksa paralar benden çıkacak diye ecel teri döküyorum!.. demektir.

Misafirlikte:
— Müsaade buyurunuz!
— Öğünmenizden bıktık, usandık. Artık çıkalım da hava alalım!. demektir.

Sohbet sırasında:
— Müsaade buyurunuz!
— Traş sırası benim, sesini kes!. demektir.

Konferansta:
— Müsaade buyurunuz!
— Çatlata patlata dinletecegim!. demektir.

Dilekçede:
— Müsaade buyurunuz!
— Bu işi yaparsanız yaparsınız, yoksa Şûrayı Devlette soluğu alırsınız ha!. demektir.

Sınıfta:
— Müsaade eder misiniz?
— Sıkıştım, dışarı bırakmazsanız edeceğim!. demektir.

Devletler hukukunda:
— Müsaade eder misiniz?
— Ya bu dediğimi yaparsınız, yahut sefirimi geri çağırırım!. demektir.

Danslı toplantılarda:
— Müsaade eder misiniz?
— Karınızı biraz kucaklayıp sıkıştırmak istiyorum!. demektir.

Profesör

İHTİSAS MESELESİ

Bir arsada, bir kaç çocuk, saatlerdenberi dalmış, oynuyorlardı. Topladıkları taşlardan, tuğla parçalarından sözde bir kale yapmışlardı. Şimdi sıra bu kalenin fethedilmesine gelmişti. Kaleyi yıkıp içeri gireceklerdi.

Acaba şurasından mı yıksak, burasından mı yıksak, nasıl yıksak diye konuşurlarken, tesadüf bu ya, belediye reisi otomobille oraya geldi. Yanında bir kaç da arkadaşı vardı. Anlaşılan yeni açılacak bir yol için yerinde tetkiklerde bulunacaktı.

Bunu gören yumurcaklardan biri:

— İşte belediye reisi geldi! diye bağırdı. Kalenin nasıl yıkılacağını ondan iyi kimse bilmez!.

No. 467 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 7 İLKKANUN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

DOKTOR GÖBELS YAKINDA FÜHRERİN AKİBETİ HAKKINDA BİR MESAJ OKUYACAKMIŞ...

Okuyucu — Firkatin gönlümde lâkin kimbilir sen ner desin!..

— Oğlan, kız için deli oluyormuş...
— Doğru, geçen gün benim bile boynuma sarıldı!..

HAFTADAN HAFTAYA

SU KARABORSASI

Beş harp yılında İstanbul halkı yiyecek, giyecek, yakacak karaborsalarından elektrik feneri, dikiş iğnesi ve tren biletine kadar dişe dokunur ve işe yarar bütün maddelerin kara borsasını tanımıştı. Bu son Kurban bayramında da Terkos suyu kara borsasile şerefyap olarak ekonomik terbiyesinde çok şükür, hiç bir eksik bırakmamış oluyor.

Adettir; bayramlarda biribirimize "Allah nice nice emsalile müşerref etsin,, deriz. Fakat artık "Bir daha böylesini göstermesin,, dedik.

Bin türlü kavga döğüşle tedarik edilmiş yeni elbiselerin giyildiği, ellerin öpülüp sıkılkılmağa başlandığı, yeni kesilmiş koyunların henüz dumanı tüten kanlar içinde yattığı o sabah saatini düşünün.

İstanbulda bütün musluklar bir son nefes hırıltısile birdenbire kuruyor. Tıraş olanlar, banyoda başlarının sabunile kalanlar haykırışmağa başlıyorlar. Kimsenin bunun böyle bir günde Sular idaresi tarafından gelebilmesini aklına getiremiyeceği için herkes kabahati kendi evine, musluğuna yüklüyor. İş anlaşıldığı vakit "Bir saat, iki saat devam ederse ne yaparız,, diye söylenenler oluyor.

Ne kadar gariptir ki üç gün sonra sular geldiği zaman da:

"Vallahi bu kadar çabuk ümit etmedik,, diye sevinenler yine ayni insanlar olmuşlardır. Mahrumluğun bir çok çeşitlerini gördük ama suyunki hakikaten hiç birinkine benzemiyormuş. Bayram şerefine günlerdenberi yıkanıp paklanan evler iki üç saat içinde eski Yenicami ayakyolları gibi kokmağa başladılar. Bu işte en ziyade yananlar suyun bir iki saat içinde geleceğini yahut parasile dışardan tedarik edileceğini umarak evdeki içme sularını harcıyanlar olmuşlardır. Öğle yemekleri şöyle böyle yeniyor. Fakat bulaşıklar ortaya yığılınca bir dehşettir başlıyor. Artık bayram gezintisi filân gibi şeyleri düşünen yoktur. Bu gün için en büyük bayram bir yerden bir iki kova su tedarik etmektir. Buna rağmen halâ dostları ziyarete gidenler olursa kapıda eline bir ufak testi veya surahi tutuşturuluyor ; "Aman bayım! Bize nereden bulursanız bulun bir parça su,, deniyor. Böylece kahveler, şekerler, likörlerle ikram edilecek misafir çeşmeye yahut bakkala gönderiliyor.

Piyasa denen şeyin buluttan nem kapan ve esen havaya göre gayet süratle değişen bir nesne olduğunu bilirdim. Fakat bu derecesini ancak bugün anladım. Sokaklarda gezen su arabaları birdenbire birer saltanat arabasına inkılâp edivermişlerdi. Fıçıların üstünde oturan mintanlı ve yırtık pabuçlu sucu, elinde kamçısile birdenbire Hitler gibi, General Franko gibi yanına salâvatla yanaşılır bir ehemmiyetli şahsiyet oluverdi.

— Taşdelen, Hünkâr suyu, hangisi olursa olsun; kaç kuruş veya liradan olursa olsun aman bizim mutfak yahut ayak yoluna bir damacana atıver Allah rızası için...

Sucu bu birdenbire başına inen devlet kuşu atlında biraz sersemlemiş, muzikası ve bayrağı eksik bir diktatör gururile etrafına bakıyor, en çok kimin yalvardığını yahut para teklif ettiğini anlamağa çalışıyor. Maamafih bu tereddüdün başka bir sebebi de vardır. Diktatörün hayatı gibi onun hayatı

— Bir de gençler çalışmıyor diyorlar... Kazanmak için ne kadar çalıştığımızı gelip gören yok ki!.

da tehlikededir. Bir damacana su için müşteriler arasında arbede kopması ve kendisinin dayak yemesi, bir yerinden yaralanması da pek mümkündür.

Tenekeli sakalar da bir başka âlem. Çeşmeden getirdikleri suyu zeytinyağı fiyatına satmak işten değildir. Fakat ahali sakaları çeşmelere sokmuyor. Netekim bizim mahalledeki cesme başında ben de aynı şeyi yaptım. Elimdeki bir ufak surahiyi doldurmak için yarım saattenberi tramvayda gibi boğuşuyorum. Kara borsacı sakayı yirmişer kiloluk tenekelerile çeşmeye yaklaştırır mıyım?

Fakat biraz sonra bin zahmetle doldurduğum surahiyi bir zafer bayrağı gibi, havaya kaldırırken düşürüp kırınca çaresiz yine onlara yalvarmak zorunda kaldım:

— Aman arkadaş... Başkalarını gibi beşe ona çıkamam... Fakat bire, ikiye razıyım... Nereden bulursan... Elbette hepimiz gibi senin de ölmüşlerin vardır. Onlarına canına...

Evimizin önünde bir sepet içinde kırmızı turp, maydanoz gibi ufak tefek satan bir ihtiyar adamcağız vardır.

— Baba şimdi turp falan zamanı değil, dedim, su ticareti aldı yürüdü... Onları bana emanet et de sen bir iki teneke su tedarik et bir yerden.. Tenekesine bir lira...

Adamcağız lirayı işitince afalladı; yüzüme baktı, Ben bunun manasını yanlış anlıyarak:

— İki lira veriyorum, dedim, üstelik tenekesi de benden...

Turpçunun yüzü güldü ve ilk sevinçle iki saatten az bir zaman içinde bana iki teneke su getirdi. Fakat ticaret ahlâkı kadar çabuk bozulan şey yoktur. Yeni sucu ilk iki lirayı aldığı zaman sevinmiştir. Fakat ikincide yüzünü buruşturdu. Dışarıda daha iyi bir teklifle karşılaştığını anlıyarak:

— Üç veriyorum, dedim.

Fakat dördüncü tenekeyi hakikaten getiremedi:

— Beş lira da versen bu yaştan sonra bu kadar dayağa

— Devamı 8 inci sayfada —

Komiser — Aynı mağazaya üst üste üç gece girmişsin!..
Suçlu — Evet bayım, aşırdığım elbiseyi karım beğenmedi... Değiştirmek için girdim!..

GEÇMİŞ GEÇECEKLER

Maziyi çimenlerde terennümle geçirdik,
Bülbül gibi düm tek'le ve tek düm'le geçirdik!

Tattık şekerinden de, tuzundan da cihanın,
Ezvakı hayatiyyeyi, bilcümle, geçirdik.

Yeksan görüp encamını zevkin de, gamın da,
Gözden bütün ahbabı tebessümle geçirdik.

İkbali çeker kendine dört elle ehibba,
Biz fırsatı teslimü tesellümle geçirdik!

Ebnayi cihan göz yumarak ağzını açmış,
Biz bildiğimiz şeyleri kem kümle geçirdik.

Herkes yer arar şöhretü şân encümeninde,
Mevsimleri biz Göksuda encümle geçirdik.

Bayramda susuz kalsa ne var halkı bu şehrin?
Bizler bütün eyyamı teyemmümle geçirdik!

Ati bizi bekler yine bir servi dibinde,
Maziyi çimenlerde terennümle geçirdik.

Çamdeviren

YAPILACAK İŞ!

Bir şirkette çalışıyordu. İş o kadar çoktu ki gece yarılarına kadar yazıhanede oturmak zorunda kalıyordu. Sene başında direktörün yanına çıktı:

— Bayım, dedi, benim maaşıma bir miktar zam yapsanız. Bir senedir iki kişinin işini görüyorum.

Direktör kaşlarını çattı:

— Tahsisat yok! İstediğinizi yerine getiremiyeceğim için müteessirim. Fakat bir şey yapabiliriz. O işini gördüğünüz iki kişinin isimlerini söyleyiniz de işten çıkaralım.

Terzi — Kumaşımızdan bir rob çıkıyor, on beş santim de artıyor...
Bayan — İyi, onunla da bir balo tuvaleti yap bana!.

Akıl Hocası

Edirnede R. F.:

"Saç sefadan, tırnak cefadan büyür derler, doğru mu?„

CEVAP:

Eskimiş bir söz... O zaman kadın saçları topuklara değer, tırnakları işe elverişli şekilde kesilirdi. Şimdi saç kısaldıkça, tırnak uzadıkça sefaya delâlet ediyor!..

★

Samsunda O. M.:

"1. Tombul teyze beşizler rekorunu neden kırmadı?

2. Evli misiniz, bekâr mı? Kaç yaşındasınız?„

CEVAP:

1. Kocasına yıkım olmasın diye.

2. Niçin, kimin için sorulduğunu bileyim de ona göre cevap tertip edeyim!

★

Turhalde A. A.:

"1. Geçen mektubuma cevap verilmedi, sebebini öğrenebilir miyim?

2. Sevdiğim kız beni sevmiyor, sevdirmek için ne yapayım?„

CEVAP:

1. Sebebini biz de bilmiyoruz... Acaba, bunun gibi bir sual sormuş olmayasınız?..

2. Sevimli olmaya çalışın!

★

Haydarpaşada M. V.:

"1. Bayanlar, güzel oldukları için mi sevilirler, sevildikleri için mi güzel olurlar?

2. İstanbul kızları neden kalplerde bir yer işgal edemiyorlar?„

CEVAP:

1. Öylesi de var, böylesi de...

2. Ne diyorsunuz? Onları yerleştirmek için ben kalbimi kervansaraya benzettim!

★

Hoşderede C. E.:

"1. Size akıl danışanların isimlerini neden doğrudan doğruya yazmıyorsunuz?

2. Üç senedir nişanlı olduğum kız, bana, fazla bekliyemem diyor. Kendisini çok seviyorum, ne yapayım?„

CEVAP:

1. Akl mıza muhtaç olanalrı teşhir etmemek için...

2. Bir de bu suali asıl isminizle yazacağımızı düşünün... O zaman, suali görenler: "Bu adamın, kendi nişanlısı ile evlenecek kadar da mı aklı yok?„ demezler mi?

★

Ankarada A. K.:

"Bir Musevi kızını seviyorum... Onlarda aşk olur mu, olmaz mı?„

CEVAP:

Aşk ayrı bir mezheptir; öbür dinlerle alâkası değil, bilâkis, alâkasızlığı vardır... Sizi dinden çıkaran aşk, belki, onu imana getirir!

★

İzmirde H. Ş.:

"Cereyana tutulmuş gibi bir kadına tutuldum...„

CEVAP:

Nasıl cereyan? Hava cereyanı ise bir gripte yakayı kurtarırsınız; su cereyanı ise boğulmak tehlikesi var; fakat elektrik cereyanı ise... Allah rahmet eylesin!

★

Ankarada N. C.:

"Sevmek için ıztıraba dayanabilecek bir bünye kâfi midir?„

CEVAP:

Sevgiliniz, her halde, boks şampiyonu olacak... Fikir beyan etmekte mazurum.

★

Geliboluda O. A.:

"Yemekte âfiyet olsun, uykuya giderken Allah rahatlık versin gibi kullanılan temennileri sigara içen birisine ne şekilde izhar etmeliyiz?„

CEVAP:

Paketin açık dursun! şeklinde.

★

Adapazarında K. A. K.:

"1. Dinleyiciler arasında rağbet gören okuyucu Bayan H. Z. niçin on dakikadan fazla okumuyor?

2. Deliye deli dedikleri halde, neden aklı başında iş görenlere de deli diyorlar?„

CEVAP:

1. Radyodaki alaturka tensikatını şanoda da tatbik etmiş olmak için...

2. Deliye deli diyenler akıllı; akıllıya deli diyenler deli olduklarından!

★

Efsane köyünde A. Z.:

"Burada çıkan gazetenin yavuz muharriri sizden mi ders alıyor?„

CEVAP:

Herkes verdiğimiz dersleri alabilir ve aldığı dersleri de satabilir: Her kör satıcının bir kör alıcısı vardır...

★

KumkapıdaN. H.:

"Ömrünüzde hiç âşık oldunuz, âşık olduklarınızdan memnun kaldınız mı?„

CEVAP:

Güzelseniz ömrümde âşık olmadım, güzel değilseniz âşık olduklarımdan memnun kaldım!

Akıl Hocası

— Yeni evli oldukları besbelli, eşyaları arasında kırılmış vazoya, aynaya tesadüf edilmiyor!..

HOKKABAZLIK

Babası onu kimya tahsili için Avrupaya göndermişti. Senelerce gezip tozduktan sonra memlekete döndü. Kimyager değil, hokkabaz olmuştu. Babasından bir kaç bin lira sermaye alıp işe başladı. Fakat tutulmadı, paralar boşa gitti.

Bunun üzerine babası hokkabazlıktan vaz geçmek şartile oğluna bir miktar daha para verdi. Bu sefer ticaret yapacaktı.

Anadoluya geçti. Bir zaman daha gözden kayboldu. Nihayet bir gün çıka geldi. Halinden, tavrından yeni işinde tutunduğu belliydi. Babası bunu farkedince derin bir nefes aldı:

— İşler nasıl?.

— Eh, fena değil! Alinin külâhını Veliye, Velinin külâhını Aliye giydirip geçiniyorum...

Babası dayanamadı:

— Desene ki yine hokkabazlık ediyorsun!.

DELİ MANTIĞI

Mazhar Osman timarhanede koğuşları dolaşıyordu. Hastalardan birinin elinde kalem kâğıt, bir şeyler yazdığını gördü. Yanına sokulup sordu:

— Ne yapıyorsun dostum?

Deli, başını kaldırmadan cevap verdi:

— Mektup yazıyorum.

— Kime?

— Kendime!

— Peki, kendine ne yazıyorsun bakayım?

Bu sual üzerine delinin tepesi attı. Başını kaldırıp doktoru tersledi:

— Ne bileyim ben?. Daha mektubu almadım ki!.

HAFTADAN HAFTAYA

— 5 inci sayfadan devam —

dayanamıyacağım, dedi.

* * *

Şimdi anlıyorum ki kara borsayı icadeden esnaftan evvel bizleriz. Esnafın bir kısmı benim turpçu durumunda insanlar. Sıkıntıya düştük mü:

— Aman; ne istersen! diyoruz.

O da kendi işinden bir haftada kazanacağını bir kaç saatte alacağını görünce hemen mesleği değiştiriyor; kara borsacı oluyor. Evet mesul bizleriz. Fakat bizim de mazeretimiz yok mu? Suyu, yahut onun kadar çok lâzım bir maddeyi, meselâ kömür veya ilâcı yerinde bulamadık mı tırıs tırıs karaborsacının yolunu tutuyoruz. Yani kara borsayı pek o kadar batırmamak, "ak akça kara gün için,, sözünü "ak akça kara borsa için,, e çevirmek pek fena olmıyacak galiba.

Karikatür

— Ben ömrümde sizin kadar genç, güzel, sevimli bir kadın görmedim!

— Ben de sizin için aksini söyliyeceğim...

— Yazık, siz kadın olduğunuz halde benim kadar yalan söylemeyi beceremiyorsunuz!..

Ava giden avlanır

Sevgili Nesrin,

Beni trende uğurlarken hafifçe yağmur çiseliyordu, hatırlıyor musun?. Tren ilerledikçe sanki yağmurun da hızı arttı. Hele Eskişehirden sonra, hep bardaktan boşanırcasına sağanaklar altında yol aldık.

Haydarpaşaya vardığımız zaman İstanbulu bir sudan perde arkasında saklanmış gibi buldum. Bereket versin şemsiyem yanımda, trençkotum sırtımda idi. Yoksa vapura binineeye kadar sırsıklam olacaktım.

Köprüye geldiğimiz [illegible] beni bir düşüncedir aldı. Telgraf çekip dönüşümü evdekilere haber vermediğime bin kere pişman olmuştum ama, ne çare?.

Valizim oldukça ağırdı. Hamallardan biri onu elimden alıverince memnun oldum. Fakat, adam önümden koşarak gidiyordu. Şakır şakır yağan yağmurun altında başka türlü de yürünemezdi ya! Ben de ona ayak uydurmağa çalıştım. Fakat ortada bir tek araba yoktu. Adam, bir sağa, bir sola seğirtti. Valizi kaybetmek korkusile ben de onunla beraber koşuştum.

Hamal iliklerine kadar ıslanmıştı. Otomobil bulamıyacağımızı anlayınca valizi elime tutuşturup birkaç para aldı, sasavuştu. Kendi kendime:

— Nasıl olsa yağmurdan korkum yok! dedim. Eminönüne kadar yürüyeyim. Belki bir tramvaya falan binebilirim.

Bir elimde her an uçacak gibi olan şemsiye, öbür elimde ağır valizle Köprüyü geçmek pek de kolay olmıyacaktı ama başka çare de yoktu. Bu sırada yanımda uzunca boylu bir delikanlı türedi. Çarpık bıyıklı, alaylı bakışlı bir genç:

— Bayan şemsiyenizi uçuracaksınız! dedi.

Cevap vermeden yürüdüm.

— Siz de benim gibi uçanlardansınız galiba!. Uçmaktan, uçurmaktan çekinmiyorsunuz! diye devam etti.

Durdum:

— Açılsanıza bakayım siz!. dedim.

Büsbütün yılışıp:

— Benim de istediğim açılmak:

Demesin mi?. Kan beynime sıçramıştı:

— Kuzum, ne istiyorsunuz benden? dedim. İşiniz yok mu?!.

— Hayır! dedi. Size yardım etmek istiyorum. Müsaade ederseniz valizinizi taşıyayım.

İçimden:

— Hah! dedim. Şimdi ben sana sırnaşıklığı gösteririm!

— Affedersiniz. Sizin böyle centilmence bir hareket için yanıma sokulduğunuzu anlayamamıştım... Teşekkür ederim.

— Estağfurullah!..

Valizi aldı; yürümeğe başladık. Arkasında incecik bir pardösü vardı. Yağmur iliklerine işliyor, fakat benden bir şeyler umduğu için olacak, pek memnun yürüyordu.

Ben, çantayı ona verip serbest kalınca âdeta seke seke yürümeğe başlamıştım; arkamdan zor yetişiyordu. Ondan iyi bir intikam almak için Eminönünde tramvaya binmeği de düşünmeden, yayan, Türbenin yolunu tuttum.

Bir iki defa:

— Nereye gidiyoruz?

Diye sordu.

— Şimdi geleceğiz.

Dedim. Ah Nesrin, o ıslak farenin heyecanlı yürüyüşünü bir görmeliydin!. Beni ne zannetmişti kimbilir?

Apartımanın kapısına geldiğimiz zaman valizi elinden aldım. O, suya düşmüş gibi ıslak şapkasını çıkarıp düzeltmeğe çalışırken kapı açıldı. Kahredici bir alaylı bakışla gözlerinin içine bakarak ona on kuruş uzatıp:

— Teşekkür ederim! dedim.

O cesur, o alaycı delikanlı kızardı, sarardı, morardı, bir şeyler oldu. Âdeta boğulacakmış gibi bir sesle:

— Fakat niçin?.. diye kekeledi.

Ben, büyük bir soğukkanlılıkla:

— Yanıma sokuldunuz. Yardım istediniz. Valizimi taşıdınız. Emeğinizin karşılığı!. dedim.

Onun tersyüzü dönüp gidişini görseydin Nesrin!.

Fakat gülme!.

Meğerse gülünç olan ben değil miymişim?!. Dün, babamla Beyoğluna çıkmıştık. Şehir Tiyatrosunun önünden geçerken birdenbire onun, karşıdan bize doğru geldiğini gördüm. Yirmi adım öteden mum gibi sarardığını farkettim.

En tuhafı, babam onu görünce bir derlendi, toparlandı. Dirseğile hafifçe beni dürttü. Delikanlıyı büyük bir saygı ile selâmladı. O da bıyıklarını biraz daha çarpıtan hafif bir gülümseme ile babamın selâmını aldı.

Geçip gittikten sonra sordum:

— Kim bu baba?

— Hani geçenlerde söylemiştim. Bizim fabrika sahibinin Amerikadan dönen büyük oğlu!.. Yüksek mühendis. Bir kaç dil biliyor. Aynı zamanda ced-beced zengin... Evlenmek istiyormuş. Annen bir münasebet icadetsek de seni bir görse, diyordu. İşte o çocuk!.

Çalapala

ŞİKÂYET

Bayan Nebahet kendsini iyi hissetmiyordu. Bunun için de kocasının kafasının etini yiyordu. Adamcağız:

— Gel, bari doktora gidelim!

Dedi. Gittiler. Doktor zarif, güler yüzlü bir adamdı. Beyaz gömleğinin içinde o kadar yakışıklı görünüyordu ki!

— Neden şikâyetiniz var efendim?

Diye sorunca Bayan Nebahet dalgınlıkla şöyle cevap verdi:

— Saçlarım permanant tutmuyor!.

NUHUN GEMİSİ

— Nuh peygamber, Tufan başladığı zaman gemisine bütün hayvanlardan birer çift almış öyle mi?

— Hayır!

— Almadı ise onların nesli tükenmiştir.

— Hayır!

— Ya ne olmuştur?

— Bazıları için tehlike yoktu. Balıkları almadı...

AYLIK ANSİKLOPEDİ

15 Haziran 1944 tarihindenberi her ayın on beşinde 44 büyük sayfaya taksim edilmiş olarak çok değerli yazılar ve her mevzua ait en güzel resimlerle çıkan Aylık Ansiklopedi, en doğru ve faydalı bir bilgi kaynağıdır. Zira bütün bendler, memleketin en salâhiyetli profesör ve mütehassıslarının kalemlerinden çıkmaktadır. Aylık Ansiklopedi her evin temel direğidir. Okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 12 —

Muhsin efendi, Sadiye hanımın bir davul sesi gibi vınlaya vınlaya çıkan bu son cümlesi karşısında mosmor kesildi, bir şey söylemeğe kalkıştı, fakat imkân bulamadı, aşağıdan kapının anahtarla açıldığını duydu...

İşte o anda Sadiye hanıma yalvarır gibi boynunu bükerek, gözleri dolu dolu, ağlar gibi baktı.

Sadiye hanım da kapıyı duymuştu, bir an tereddütten sonra, bu bir kaç saniye süren *sessizlik içinde sesi yine patladı:*

— Sıkılmıyorsun, utanmıyorsun değil mi? Güya erkek olacaksın! Hayır, hayır, Tahirem gelsin, hele Tahirem gelsin!..

Aşağıdan Tahirenin sesi asabî *bir halde çınladı:*

— Ne var, ne oluyor *hala?*

— Hah, ay geldin mi Tahirem? Gel, yetiş, kurtarırsan sen kurtarırsın! Bu herif beni kovuyor, bana hakaret ediyor!

— Canım hala hanım, rica ederim.

— Suuus, inkâra kalkma... Hepsini söyliyeceğim, namusuma dokundun, namusum iki paralık oldu.

Tahire, merdivenlerin yarısında duyduğu bu cümlelerle bir anda altüst oldu. Sofaya çıktığı zaman yüzü kıpkırmızı idi, gözleri ateş saçıyordu.

— Ne, namusuna mı dokundu? Aman hala!..

Sadiye hanım, biraz evvelki şirretliği ile taban tabana zıd bir halde birdenbire boşandı, gözlerinden sırıl sırıl yaşlar akmağa başladı. Bir anda, anasını bulmuş bir masum yavru gibi dönüp Tahirenin kucağına düştü:

— Ömrümün bu son günlerinde bana hizmetçi muamelesi edilmesine razı olur musun Tahirem? Ben seni elimde, dizimde, başımın üstünde büyüttüm, sen de beni ayaklar altına atma..

— Ne olmuş, ne olmuş? (Tahire hiddetle kocasına döndü) Ne yaptınız siz buncağıza Muhsin efendi?

— Buncağıza ne demek? Koskoca kadın, yine sinirî tuttu, ko[illegible]urken birden sapıttı!

— [illegible] ne ne? Sapıttım mı? (Sadiye hanım yine Tahirenin boynuna sarıldı) Kızım, bu evden gideyim ben, gideyim, sokaklara düşeyim, arsalarda köpekler *misali öleyim...*

— Hala, Allah aşkına dur, anlıyayım.

— Gideyim kızım, ah gideyim.

— Muhsin efendi bu ne hal? Senin yüzünden bu evde rahat yüzü görmiyecek miyiz?

— Canım, Tahire, ne yaptım? bilmiyorum ki... Pısırık dedi, beceriksiz dedi, uşak dedi, *sesimi çıkarmadım.*

Tahire birdenbire, yüzünün hatları, saçlarının telleri, vücudunun tüyleri ile dikildi, gözleri çakmak çakmak oldu:

— Ne sin başka? Sen nesin? İnsan mısın? Adam mısın? Uşaktan farkın ne? Şu kılığına, *şu yüzüne bir defa da kendin bak?.*

— Tahire...

— Kes sesini, mendebur herif!.. Haydi defol git bu evden, seni istemiyorum, işte bu kadar, seni istemiyorum.

Muhsin efendi bir anda, gök yüzünün bütün *bulutları birer* mermer parçası olup da kafasına inmiş gibi oldu, ezildi, ufaldı, bütün şuuru, bütün gururu, haysiyeti ile çöktü ve gözleri içinde iki damla göz yaşı birikti.

Sadiye hanım ise, Tahirenin bu sözleri ile bir anda çılgınca bir sevince kapıldı. Sahte bir teessürle başını kaldırdı, mazlûm bir sesle:

— Tahire kızım, yuvanı bozmana sebep olmıyayım, ben gideyim! diyecek oldu...

Tahire hiddetle ayağını yere vurdu:

— Hayır, gidecek olan odur, bu ev benim, bu evde benden, senden başkası oturamaz. Defolsun, cehenneme kadar yolu var, zaten ondan nefret ediyorum, iğreniyorum. O benim erkeğim değil artık, beni boşasın.. Köpek gibi sürüneceğine karşımdan yıkılıp gitsin!..

Muhsin efendi halâ taş kesilmiş bir halde ayakta duruyordu. Gözleri halâ içindeki o bir damla yaşla, ölmüş bir koyunun gözleri gibi sabit, hareketsiz ve bulanıktı. Hiç bir hareket yapmıyor, sadece Tahireye bakıyordu. Tahire onun bu bakışı ile de büsbütün kudurdu:

— Sersem, ne bakıyorsun, sana söylüyorum, sen artık benim kocam değilsin, anlamadın mı? Defol karşımdan..

Muhsin efendi kısık, ölgün ve titrek bir sesle:

— Yazık sana Tahire, çok yazık! diye fısıldadı, döndü, kolları daha çok uzamış gibi iki yanlarına düşük, omuzları çöküktü, ayakları dolanık bir halde odasına girdi.

İşte o anda Tahirenin kafasında: "Ah keşke dönse de beni döğse, yumruklasa, ağzımı burnumu kan içinde bıraksa, ayakları altına alsa.. Ah bunları yapsa da, bu kadar küçülmese..." diye bir arzu canlandı.. Beklediği.. Hayır, Muhsin efendi sandığını karıştırıyordu. Netekim az sonra elinde küçük bir bavul olduğu halde çıktı.. Tahireye hiç bakmadan, yine o düşük kollar, ezik omuzlar ve dolanık ayaklarla yürüyordu. Merdivenlerden indi, sokak kapısını açıp kapadı:

Gitmişti.

— 6 —

Gerçekten Muhsin efendi gitmişti.

Kapıyı açmış, dışarıya çıkmış ve kapamıştı. Ayak sesleri kaldırımlarda sürünüp kaybolmuştu.

Sadiye hanım korka korka halâ Tahirenin bir omuzunda tuttuğu başını kaldırarak endişeli gözlerle baktı:

— Ah, ah kızım..

— Sus artık, cehennem oldu gitti mi?.

— Fakat evlâtcığım, ya yuvan, ya yuvan..

— Böyle hımbıl adamın, bostan korkuluğunun yaptığı yuvadan hayır mı gelir?

— Ah, ah..

— Haydi, sen in aşağıya.. Ben de yemeği pişireyim..

Sadiye hanım merdivenleri inerken Tahire de, garip bir merakla kocasının biraz evvel girdiği yatak odasına girdi, etrafa baktı; hayır Muhsin efendi hiç bir şey almamıştı. Sadece komidini çekmiş, usturasını, toz halindeki traş sabununu, küçük Kuranı Kerimi ve aynasını almıştı, o kadar.. Tesbihi bile konsol üzerinde duruyordu.

— Sersem! diye homurdandı:

İçinde, çok derinlerde, bir cilt üzerinde hasıl olan küçük bir çiziğin acısına benzer bir acı hisseder gibi oldu, işte o kadar.. Böyle bir şey hissetmiş olmak bile onun izzeti nefsine dokundu. Daha fazla bu odada durmakla, Muhsin efendiye alâkasını göstereceksiz gibi, döndü, çıktı, ve merdivenlerden indi.

— Hala, bana pirinci ayıklarsın değil mi?

Sadiye hanımın küçük odadan canlı, hararetli sesi duyuldu:

— A elbette kızım, bir bir ayıklayayım!

Sadiye hanım, bir fincan tepsisi üzerine döktüğü pirinçleri ayıklarken, kafasının içi, bir tutam esrar çekmiş bir keyif düşkününün geniş hazzı ile çalkanıyordu. Bir ses, kendi ruhunun sesi, sinsi, kesik, zalim ve haşin bir ahenkle söyleniyordu:

— Olacağı buydu.. İyi oldu! O adama nedense kanım kaynamadı. Sülük kıza yapışmıştı! Allah kısmet versin, Tahirem, bir başkasına varır! Hem bu sefer evinde bir besleme muamelesi görmem!.. O herifin hali neydi o? Süt dökmüş kediler gibi sindi! Böyle erkeğin olacağına, hiç olmasın daha iyi! Zaman ne değişti doğrusu! Eskiden olsaydı, ağzını açan böyle kadını, vallahi de, billâhi de sıra dayağından geçirirlerdi... Lâkin, Tahire de vur deyince öldürdü! O ne haldi o! Hani doksan dokuz oğlum olsa, bir tanesine Tahireyi almam doğrusu.. Böyle kadınlar da yeni görülüyor. Biz koca dedin mi, töbe töbe Celâlühu Rabbim gibi korkardık. Öyle ya, erkek evin temelidir. Hani bir yıkılsa bütün ev halkı altında kalır. Tahirede böyle şey ne gezer? Onun anası da öyle idi. Rahmetli ağabeyime karşı, pek acuzece davranırdı. Zaten bu yüzden değil miydi ki, ağabeyim, genç yaşında yataklara düşüp öldü?

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE

Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (*Ev İlâcları*) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıralların hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

seneliği 750, altı aylığı 375 Türkiyenin her tarafı için kuruştur.

Ecnebi memleketler için sene- Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 Kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA **1** LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

ESKİ Şiir Bahçeleri

Ressam Münif Fehim'in renkli tablolarile süslü nefis bir Albümdür

YEDİGUN NEŞRİYATI — 150 kuruş

UYUZ ve KAŞINTILI CİLT HASTALIKLARININ

DERMOGAL

YEGÂNE İLÂCIDIR
ECZANELERDEN ARAYINIZ

---

30 senedenberi meşhur

Bir Güzellik Reçetesi

Tecrübelerini geçirmiş, kusursuz bir tene malik olmak için bir reçete.

En sert ve en donuk bir cildi kadife gibi yumuşatıp beyazlatmak, siyah noktalardan, açık mesamelerden ve sair kusurlardan kurtarmak için bu reçeteyi tecrübe ediniz. Evvelâ bir miktar hazmettirilmiş saf süt kremasını ayni miktarda hazmettirilmiş zeytin yağı ile karıştırınız. Sonra da bunu iki kısım saf krema ile tekrar karıştırınız. Bu halitayı eczacınıza da yaptırabilirsiniz. Fakat miktarı az olmakla beraber pahalıya mal olur. (Yağsız) Tokalon Kremini satın almakla bu halitayı daha müsait şeraitle elde etmiş olursunuz. Çünkü bu Tokalon Kreminde taze süt kreması ve saf zeytin yağı mevcut ve cidden besleyici ve kuvvetlendirici diğer unsurlarla fenni bir surette ve matlûp miktarlarda karıştırılmış bulunmaktadır. Toklon Kremi, cilde gençliğin tazeliğini garip bir tarzda iade eder. Bu bapta bize yazılanlar : «Tokalon Kreminin yalnız 3 günlük istimalinden sonra cildim o derece yumuşayıp beyazlandı ve o derece tazelenip güzelleşti ki bizzat gözlerime bile inanamıyacağım geldi.» Siz de (beyaz yağsız) Tokalon Kremini - tecrübelerini geçirmiş güzellik reçetesini - kullanınız ve kusursuz bir cilde malik olunuz. Tokalon Kreminin memnuniyet verici semeresi garantilidir. Aksi taktirde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 F. Posta kutusu 622, İstanbul

---

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri sahifelerce meşhur. Fiatı 125 kuruştur.

Karikatür

Tombul teyzenin kocası — İki çocuk sahibi olduk. İftihar et, göğsün kabarsın...
Tombul teyze — İmkânı yok kocacığım, bundan fazla kabarmıyor!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.